

Rodzina Ulmów z Markowej

<https://rodzinaulmow.ipn.gov.pl/ulm/multimedia-1/materialy-z-archiwum-ipn/20865,Fragmenty-wyroku-Sadu-Wojewodzkiego-w-Rzeszowie-z-30-sierpnia-1958-r-skazujacego.html>
11.05.2024, 12:46

Fragmenty wyroku Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie z 30 sierpnia 1958 r. skazującego Józefa Kokotta na karę śmierci

Prezentujemy fragmenty wyroku Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie z 30 sierpnia 1958 r. skazującego Józefa Kokotta na karę śmierci. Dokument ma 44 strony i znajduje się w zasobie Oddziałowego Archiwum IPN w Rzeszowie (IPN Rz 107/1608 t.4).

[Zobacz cały dokument w formacie .pdf](#)

* * *

Josef Kokott (inna wersja zapisu nazwiska: Kokot), urodził się 17 października 1921 r. w miejscowości Koblów (czes. Koblov) nieopodal Ostrawy. Po zajęciu Czechosłowacji przez III Rzeszę został jako zadeklarowany Niemiec powołany w 1940 r. do wojska, z którego przeniesiono go do służby pomocniczej w niemieckiej policji. Od stycznia 1941 r. do lipca 1944 r. był żandarmem w Łańcucie. „Diabeł z Łańcuta” – jak mówili o nim mieszkańcy miasta i okolic – osobiście, z zimną krwią zamordował wielu Żydów i Polaków. W trakcie rozstrzeliwania Ulmów oraz ich kilkuletnich dzieci krzyczał do świadków zdarzenia: „Patrzcie, jak giną polskie świnie, które przechowują Żydów!”. Postawę Kokotta w znamienny sposób obrazuje to, że w 1942 r. w kasynie żołnierskim w Łańcucie wspólnie z kolegami żandarmami „miał świętować” zamordowanie swojej czterechsetnej ofiary.

Pod koniec okupacji Kokott został wcielony do Wehrmachtu. Dostał się do sowieckiej niewoli, ale jako obywatel czechosłowacki został zwolniony z obozu i powrócił w rodzinne strony. Po wojnie przez rok służył w

wojsku czechosłowackim. Mieszkał w Darkowicach nieopodal Ostrawy, gdzie pracował jako ślusarz. Na wniosek Prokuratury Wojewódzkiej w Rzeszowie w 1957 r. został aresztowany i przekazany polskim władzom. Kiedy w 1958 r. stanął przed sądem w Rzeszowie, bronił się jak wszyscy niemieccy zbrodniarze. Mówił, że działał na rozkaz przełożonych, że został zindoktrynowany i bał się o własne życie. Kiedy zarzucano mu strzelanie do małoletnich, odpowiedział, kłamiąc: „Nie zrobiłem tego i nigdy bym nie zrobił. Dzieci były, są i będą moją słabą stroną”. Płacząc, prosił w imieniu żony i dwójki swojego potomstwa o sprawiedliwy wyrok.

1 września 1958 r. Sąd Wojewódzki w Rzeszowie skazał go na karę śmierci, z czasem zamienioną na dożywocie, a następnie zmniejszoną do 25 lat pozbawienia wolności. Od 1973 r. Kokott wielokrotnie występował o warunkowe przedterminowe zwolnienie, którego jednak mu nie udzielono. Zmarł w wieku 59 lat, 16 lutego 1980 r., w areszcie śledczym w Bytomiu.

źródło: ekspozycja „[»Błogosławieni Sprawiedliwi, albowiem...« Opowieść o Rodzinie Ulmów](#)” przygotowana przez Oddziałowe Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej w Rzeszowie

Pliki do pobrania

[Fragmenty wyroku Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie z 30 sierpnia 1958 roku strony skazującego Józefa Kokotta na karę śmierci \(IPN Rz 107/1608 t.4\) pdf, 4.57 MB](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

Sąd Wojewódzki Wydział IV Karny w Rzeszowie w składzie następującym :

Przewodniczący : S.S.W. Ludwik Rybarczyk

Zastępca : Sebastian Kłoc

Zawiały : Józef Wójcik

Protokolant : Maria Rembocha, Alicja Olech,
Romana Gawlikowska

przy udziale Prokuratora Wojewódzkiego Andrzeja Grycia
po rozpoznaniu w dniach 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 23,
24, 25, 26 i 28 lipca 1998 r. oraz w dniach 28, 29,
30, 31, 2, 3 i 27 sierpnia 1998 r. sprawy :

Józefa KOKOŃA, syna Józefa i Pauliny z d. Borosowa
ur. 17.11.1921 r. w Koblowie niemieckiego w Dąrkowicach
/ Czechosłowacka / pochodzenia osiadłej, bywalcza
czechosłowackiego, pochodzenia społecznego robotniczego,
przynależności społecznej robotniczej, o wykształceniu
6 klas szkoły podstawowej, żonatego, ojca 2-ga dzień
w wieku 9 i 1/2 roku, z zawodu sluszarza, właściciela
domu jednorodzinnego, niekaranego, służącego w wojsku
niemieckim w latach 1940 - 1941 przez trzy miesiące
w piechocie i na terenie Polski w stopniu szeregowca,
następnie w żandarmerii niemieckiej w latach od 1941-1944 r.
w stopniu starszego strzelca i w latach 1944 - 1945
w wojsku niemieckim w jednostce przeciwpancernej w stopniu
podoficera i w latach 1948 - 1949 w wojsku czechosłowackim
w piechocie w stopniu szeregowca, bez orędów i odznak

